

C28 – ECO3

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

13 oktober 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het afschaffen van het studieloon voor knelpuntberoepen en de premies van de VDAB voor werklozen die een opleiding volgen	1
Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de betrokkenheid van het departement Werkgelegenheid bij de armoedebestrijding in Vlaanderen en de interactie met verenigingen waar armen het woord nemen	3
Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de aanhoudende regionale onevenwichten in het opleggen van sancties aan werkzoekenden	4

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goey

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het afschaffen van het studieloon voor knelpuntberoepen en de premies van de VDAB voor werklozen die een opleiding volgen

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, na amper twee schooljaren stopt het premiestelsel voor studenten die kiezen voor een knelpuntberoep. De sector gaat ervan uit dat de premie niet echt wervend werkt. Er worden nu 'andere lokmiddelen' gezocht.

Naar aanleiding van mijn vraag om uitleg van 25 mei 2005 met nummer 1331 antwoordde u, mijnheer de minister: 'Sinds 1 september 2004 is in uitvoering van de Ondernemingsconferentie de premie voor opleidingen voor knelpuntenberoepen en beginnend beroepsbeoefenaar ingevoerd. Omwille van de recente start van deze premies is het momenteel nog niet mogelijk om verregaande conclusies te trekken. De effectmeting gebeurt pas 6 maanden na de beëindiging van het traject.'

In De Standaard van 11 augustus 2005 zei uw woordvoerder dat de premie niet wordt afgeschaft. 'De Vlaamse minister van Werk, Frank Vandenbroucke, had in de VDAB ook een premiestelsel ingevoerd, maar dan voor werklozen die een opleiding willen volgen voor dergelijke toekomst- of knelpuntberoepen. Ook daar heeft men nog niet veel bijkomende kandidaten gevonden. Ook daar rees de vraag of die premie niet beter afgeschaft werd. Dat doen we niet. De reglementering was onduidelijk en er is weinig promotie voor gevoerd. We kunnen dus nog niets besluiten.'

De VDAB bereidt een aanpassing voor, maar ik vraag me af welke. In september besprak de regering de verlenging van dat premiestelsel met de sociale partners. Opvallend is ook de uitspraak: 'De reglementering was onduidelijk en er is weinig promotie voor gevoerd'.

Mijnheer de minister, zal het stopzetten van het premiesysteem voor studenten enerzijds en het al dan niet voorlopig voortzetten van het VDAB-premiestelsel anderzijds niet voor verwarring zorgen? Kunt en wilt u een coördinerende rol spelen om tot een eenduidig systeem te komen? Wat is uw motivatie om de VDAB-premie te behouden? Is hierover al discussie geweest? Wordt die in twijfel getrokken? Zo ja, waarom en door wie?

Zal de 'onduidelijke' reglementering worden verduidelijkt? Zal er binnen een korte periode werk worden gemaakt van meer promotie? Zo ja, hoe? Zo neen, waarom niet? Moet u niet besluiten dat de hele premieconstructie nogal rommelig, ondoordacht en mischien wat overhaast is in elkaar gezet? De VDAB zou een aanpassing voorstellen, in welke zin?

Enerzijds zegt uw woordvoerder dat de premie niet wordt afgeschaft, anderzijds zou, volgens de pers, de regering de verlenging van dit premiestelsel met de sociale partners bespreken. Wat zijn voor de regering dan de mogelijke opties?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Marginet, er bestaat blijkbaar enige verwarring. In deze discussie worden twee zaken door elkaar gehaald. Er is het beleid van de sectorfondsen, in casu Cevora. Het centrum heeft op een bepaald ogenblik gezegd dat het zijn premie zou afschaffen omdat ze weinig nut zou hebben. Dat is iets anders dan wat wij doen. Er is geen formeel verband.

Ik denk dat er ook wat verwarring bestaat over het eigenlijke besluit van de Vlaamse Regering over onze premie versus het bredere beleid dat we willen voeren inzake knelpuntberoepen. Mijn antwoord zal voornamelijk daarover gaan.

In overleg met de sociale partners werd geopteerd voor een grondige analyse van het beleid inzake knelpuntberoepen. In afwachting van de resultaten daarvan werd ervoor geopteerd om voorlopig geen wijzigingen aan te brengen aan het bestaande premiesysteem op basis van het besluit van de Vlaamse Regering.

In september, tijdens de zitting van het Beheerscomité van de VDAB, heeft de dienst een voorstel van analyse gedaan van het beleid inzake knelpuntberoepen. De vier hoofdpunten hiervan zijn de volgende. Op basis van de huidige definiëring van een knelpuntberoep wordt jaarlijks een omvangrijke lijst van betrokken beroepen opgesteld. Niet alleen is deze lijst de voorbije 10 jaar stelselmatig aangegroeid, bovendien hebben veel knelpuntberoepen een permanent karakter – 76 percent van de knelpunten uit 1995 zijn nu nog steeds een knelpunt. Dat fenomeen wordt gedeeltelijk veroorzaakt door de methodologie die gebruikt wordt bij de detectie van knelpuntberoepen. De methodologie leidt tot een soort inertie in de definitie, waardoor een knelpuntberoep makkelijk die stempel blijft behouden. De VDAB gaat na of de definitie van knelpuntberoep en de huidige methodologie bijgestuurd moet worden.

Tweede punt van de analyse: naast de vraagzijde wordt ook de aanbodzijde van knelpunten op de arbeidsmarkt geanalyseerd. Er wordt een analyse gemaakt van de arbeidsreserve per knelpuntberoep; van de knelpuntopleidingen, hun capaciteit, de wachttijden en de uitstroom; van het bereik en het effect van de premies voor opleidingen die toeleiden naar een knelpuntberoep. Men onderzoekt dus het effect van het beleid op in- en uitstroom.

Derde punt: het is tevens de bedoeling het perspectief van het knelpuntenbeleid uit te breiden tot de andere gewesten. Ankers voor deze aanpak zijn op de eerste plaats de afstemming met de andere publieke tewerkstellingsdiensten voor de definiëring van knelpuntvacature en -opleiding, de uitvoering van het samenwerkingsakkoord betreffende de interregionale mobiliteit van werkzoekenden, bijvoorbeeld uitwisseling van knelpuntvacatures, en de hervatting van studies met volledig leerplan die voorbereiden op beroepen waarvoor een significant tekort aan arbeidskrachten bestaat.

Ten slotte verricht de VDAB een grondig onderzoek van de bestaande onderrichtingen, methodes, het zoeken naar 'best practices' binnen de dienst en de interne informatieprocessen in het kader van een efficiënte invulling van de knelpuntvacatures. In het licht van het actieplan zullen de nodige bijstellingen worden verricht op het vlak van onderrichtingen, methodes en interne informatieprocessen.

De analyse wordt afgerond in januari 2006. Vervolgens kunnen maatregelen, waaronder de knelpun-

tenpremie, mogelijk worden bijgestuurd. Wij zijn niet van oordeel dat in dat specifieke besluit van de Vlaamse Regering een of andere onduidelijkheid of dubbelzinnigheid zou bestaan, maar wel dat het knelpuntenbeleid in de breedte aan een grondig onderzoek toe is. We gaan ook het effect van dergelijke premies onderzoeken. We zullen dat ten laatste begin volgend jaar bespreken en onze conclusies trekken.

Cevora is eigenlijk een andere verhaal – het valt uiteraard onder dezelfde thematiek –, maar de overheid heeft er niets mee te maken en ik kan er dan ook niet op reageren.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Uw laatste zin is misschien wel de belangrijkste. Waarom hebt u niet gereageerd op mijn vragen over Cevora?

Minister Frank Vandenbroucke: Dat is een sectorfonds, als ik het goed heb. Als Cevora beslist om een premie die niet werkt af te schaffen, is dat zijn goed recht.

Ik heb gisteren het sectorconvenant met de bouw ondertekend met het FVB, het Fonds voor Vakopleidingen in de Bouw. Dat fonds houdt een premiestelsel in stand dat 200 euro geeft per leerling die uit een bouwrichting komt en gedurende 3 maanden in de bouw werkt. Bovendien gaat nog eens 500 euro naar scholen die aan enkele kwaliteitseisen voldoen. Ze geven 150 euro aan scholen voor buitengewoon onderwijs, zelfs als die niet aan alle eisen voldoen. Ze geven allerlei ondersteuning via handboeken, programma's enzovoort. De bouw gaat daarmee door, inclusief de individuele aanmoedigingspremie's. De sector lijkt niet te twijfelen aan het nuttige effect daarvan.

Bij Cevora schijnt de premie niet gewerkt te hebben. Ik heb daar geen commentaar op gegeven omdat ik me bij gebrek aan een uitgebreide analyse niet geroepen voelde om het gelijk of ongelijk van Cevora uit te leggen. U hebt gelijk dat we daar toch eens moeten over nadenken. We moeten dit opnemen in de analyse van onze eigen aanpak. Dat is een goede tip.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de betrokkenheid van het departement Werkgelegenheid bij de armoedebestrijding in Vlaanderen en de interactie met verenigingen waar armen het woord nemen

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, 17 oktober is de Internationale Dag voor de Uitbanning van de Armoede. Naar aanleiding daarvan heeft mijn fractie beslist initiatieven te nemen en vragen om uitleg en interpellaties te stellen in de verschillende commissies.

De decretale basis voor het armoedebeleid in het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap is het decreet van 21 maart 2003. Het gaat uit van een inclusieve benadering inzake armoedebestrijding en responsabiliseert de Vlaamse Regering voor de diverse beleidsdomeinen.

Ik heb uw beleidsnota nog eens herlezen, mijnheer de minister. 'Met de vertegenwoordigers van de armenverenigingen bestaat er vandaag reeds een overleg in het kader van het decreet van 21 maart 2003 houdende armoedebestrijding. Dit decreet voorziet in de betrokkenheid van het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord nemen bij de uitbouw van het Vlaams beleid. Gelet op de centrale rol van arbeid in de bestrijding van armoede zal conform de geest van dit decreet in overleg met de betrokken verenigingen onderzocht worden hoe het overleg inzake het arbeidsmarktbeleid meer direct kan worden gestructureerd. De Commissie Diversiteit als overlegplatform is hierbij een optie. Het overleg met de armenorganisaties zal voornamelijk betrekking hebben op de opvolging en evaluatie van de acties op het terrein van de arbeidsmarkt uit het jaarlijks Actieplan Armoedebestrijding en op de tewerkstellingsmogelijkheden van ervaringsdeskundigen. In dat verband zal overeenkomstig het regeerakkoord de inzet van ervaringsdeskundigen in de VDAB in samenwerking met de NGO De Link worden geoptimaliseerd. Meer bepaald zal de inschakeling van dergelijke deskundigen worden ingebed in de sluitende begeleidingsaanpak van werkzoekenden zodat werkzoekenden-in-armoede de gepaste begeleiding krijgen'.

Werd reeds onderzocht hoe het overleg inzake het arbeidsmarktbeleid directer kan worden gestruc-

tureerd vanuit het perspectief van de armoede? Op welke wijze werden de verenigingen waar armen het woord nemen hierbij betrokken? Zijn er positieve of negatieve ervaringen? Wat is de rol van de Commissie Diversiteit binnen de SERV inzake de aanpak van de armoede?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: We kiezen met betrekking tot het overleg over armoede binnen het beleidsdomein Werk voor een tweeledige aanpak waarin formeel overleg binnen de SERV ondersteund wordt door informeel overleg op initiatief van de administratie Werkgelegenheid. Voor thema's die rechtstreeks betrekking hebben op de werking van de VDAB organiseert de VDAB daarenboven zelf een stakeholdersforum waarin ook organisaties vertegenwoordigd zullen zijn die werken met mensen in armoede.

Inzake het formeel overleg werd conform de beleidsnota Werk voor 2004-2009 op 16 maart 2005 een brief naar de SERV gestuurd met de vraag de mogelijkheid te onderzoeken om dit armoedeoverleg formeel en structureel in te bedden in de Commissie Diversiteit. Het voordeel van een structurele inbedding is dat een dergelijk overleg borg kan staan voor continuïteit.

Na overleg met vertegenwoordigers van het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord nemen, opteert de SERV ervoor het overleg met de kansengroep armen niet op te nemen in de Commissie Diversiteit, maar in zijn werkgroep Arbeidsmarktbeleid. In eerste instantie zal de SERV daarbij werken met een vertegenwoordiging van het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord nemen. Het is de overtuiging van beide actoren dat eerst de nodige ervaring moet worden opgedaan vooraleer sprake kan zijn van een uitbreiding van het overleg naar een vorm van rechtstreekse dialoog tussen sociale partners en armen.

Het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord nemen beraadt zich momenteel nog over de oprichting van een werkgroep Werk. Van zodra dat een feit is en na de nodige inlooptijd van die werkgroep, kan het overleg binnen de SERV van start gaan. Het voorjaar van 2006 lijkt hiervoor een realistische timing. Inhoudelijk zal de focus van het overleg liggen op de diverse aspecten van het arbeidsmarktbeleid, waaronder levenslang leren, erkenning

van elders verworven competenties, sociale tewerkstelling en de implementatie van acties uit het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding die betrekking hebben op werk.

Naast de formele inbedding binnen de SERV van dat armoedeoverleg is ook een meer informeel overleg tussen de administratie Werkgelegenheid, de VDAB, de kabinetten bevoegd voor Werk en voor Sociale Economie, het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord nemen en andere vertegenwoordigers van armen zinvol, nuttig en noodzakelijk. Het voordeel van dergelijke informele aanpak is dat meer vertegenwoordigers van verenigingen waar armen het woord nemen betrokken worden.

Om dit informele overleg op te starten was er op 4 augustus 2005 overleg tussen de administratie Werkgelegenheid via onze aandachtsambtenaren armoede en het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord nemen. Samen met het Vlaams Netwerk werden tien vertegenwoordigers van armenverenigingen met de nodige expertise in het beleidsdomein Werk, geïdentificeerd. Zij zullen samen met de vzw De Link, die instaat voor de opleiding van ervaringsdeskundigen, en met SLN, het netwerk van derde organisaties met expertise in de sociale economie, betrokken worden in het informele overleg. In het kader van dat informele overleg zullen concrete acties uit het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding worden besproken en zal de bespreking van het thema armoedebestrijding en werk binnen de SERV worden voorbereid.

Tijdens de laatste week van september 2005 vonden provinciale consultatierondes plaats waarbij de armenverenigingen de gelegenheid kregen hun opmerkingen bij het nieuwe Vlaams Actieplan te formuleren voor alle beleidsdomeinen, inclusief Werk. De bevindingen uit die consultatieronde zullen tegen eind oktober verwerkt zijn. Een eerste verticaal informeel overleg is gepland in de eerste helft van november en zal worden georganiseerd door de administratie Werkgelegenheid in samenwerking met het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord nemen.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. De meeste acties worden nu pas op touw gezet, er worden contacten gelegd en er wordt vergaderd. Op concrete resultaten inzake werk-

gelegenheid zullen we nog even moeten wachten. Op zo korte termijn kunt u dat natuurlijk niet realiseren, zeker niet voor een specifieke doelgroep die in het normale arbeidscircuit zo weinig aan bod komt. Ik veronderstel dat we hier binnen enkele maanden op terugkomen.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mijnheer Laurys, zoals u wel weet, zijn er ook in andere commissies dergelijke vragen gesteld. In de Commissie voor Welzijn heeft minister Vervotte de stand van zaken gegeven van de opmaak van het nieuwe actieplan. Dat moest al eerder gebeurd zijn, maar in overleg met de commissie werd dat uitgesteld om een grotere betrokkenheid mogelijk te maken.

In december komt er een soort voortgangsrapport. Daarna kan het overleg verder worden gestoffeerd. Als het onderzoeksrapport en het actieplan aan het parlement worden voorgelegd, moeten we een debat organiseren met de coördinerende minister en met de punctueel bevoegde minister. Dat zal afhangen van de nieuwe doelstellingen. We zullen daar de nodige tijd en aandacht aan besteden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de aanhoudende regionale onevenwichten in het opleggen van sancties aan werkzoekenden

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik kan me voorstellen dat u zegt: daar zijn ze weer. Vandaag is het me meer te doen om inzicht te krijgen in de procedure dan om de concrete resultaten, alhoewel het ene het gevolg kan zijn van het andere.

Het systeem van de opvolging, begeleiding en controle van werkzoekenden is grondig gewijzigd op 1 juni 2004. Op dat moment was u federaal minister van Werkgelegenheid. Daarmee gaf u de start voor een systeem met sluitende aanpak. Het was een soort nieuwe samenwerkingsovereenkomst tussen het federaal niveau en de gewesten. Tot dan toe waren het de

gewestelijke instanties, de VDAB, Forem en BGDA, die de werkzoekenden opvolgden, opriepen en eventueel bij onrechtmatig stopzetten van een opleiding of niet ingaan op werkaanbiedingen, via de overeenkomst van transmissie, het dossier overmaakten aan de RVA. De RVA kon dan na onderzoek eventueel overgaan tot een sanctie.

We hebben herhaaldelijk de aandacht gevestigd op het feit dat het systeem scheeftrekkingen vertoonde tussen de twee landsgedeelten. We hebben in het voorjaar 2005 nog een persconferentie gegeven waarin we dat hebben aangeklaagd. Het verschil tussen Forem en de VDAB inzake transmissie was opmerkelijk. In de pers konden we trouwens lezen dat Forem in de eerste zes maanden van 2004 geen enkele werkweigeringsdoorgaf aan de RVA en geen enkele individuele werkaanbieding deed, maar zich beperkte tot een systeem van vacaturemelding ad valvas. Daaruit concludeerde de dienst dat er geen sanctie wegens werkweigerings kon volgen.

Vanaf 1 juni 2004 werd de sluitende aanpak ingevoerd. De RVA heeft zich geëngageerd om de werkzoekenden gefaseerd op te roepen om hun zoekgedrag te controleren en eventueel bij te sturen via een overeenkomst. Met de gewestelijke diensten is dan een samenwerkingsovereenkomst afgesloten waarbij die zich engageerden om hun begeleiding en opleiding te optimaliseren in het kader van de sluitende aanpak die de RVA zou verrichten. Ook in het nieuwe systeem blijft de RVA sancties opleggen. Het systeem zou sluitend moeten worden in die zin dat het op termijn zelfs artikel 80 – uitsluiting wegens langdurige werkloosheid – zou moeten vervangen. In het begin hadden wij de indruk dat er een correctie werd gerealiseerd. Uit de eerste cijfers van het tweede semester van 2004 bleek dat het aantal geschorste Waalse werkzoekenden steeg.

Daarom waren we dan ook verrast door de cijfers van 2 maanden geleden. Gedurende de eerste 6 maanden van dit jaar waren er in totaal bijna 10.000 schorsingen. Daarvan gebeurde 63 procent in Vlaanderen, 24 procent in Wallonië en 13 procent in Brussel. Als we de stijgingspercentages nagaan, betekent dit dat er in Vlaanderen ten opzichte van vorig jaar 19 procent méér werkzoekenden een sanctie kregen, in Wallonië 6 procent en in Brussel 24 procent. Ik weet dat de RVA beweert dat het om objectieve schorsingen en niet om een communautaire scheeftrekking gaat. Zo ligt de tewerkstelling in Vlaanderen bijvoorbeeld veel hoger zodat er meer werkaanbiedingen en ook meer

werkweigerings zijn. Om dit te kunnen vergelijken met het aantal werkzoekenden, moeten we wachten op de cijfers.

Van de groep van een kleine 10.000 schorsingen zou 60 procent uitgesproken zijn op basis van werkverlating of ontslag wegens dringende reden. Zo'n dringende reden wordt nadien door de directeur van de RVA beoordeeld, waarop hij een sanctie kan uitspreken als de werkzoekende werkloos is door 'eigen schuld' zoals men dat noemt. Een sanctie kan oplopen van 4 tot 26 weken schorsing.

De overige 40 procent van de schorsingen heeft te maken met de sluitende aanpak, in die zin dat het oproepingen van de RVA betreft waar niet wordt op ingegaan. De betrokkene wordt dan geschorst in het kader van artikel 70. Die laatste groep is in Vlaanderen aangegroeid met 53 procent, in Wallonië is dat 25 en in Brussel 100 procent. Volgens mij kunnen we hier spreken van een communautaire scheeftrekking. De oorspronkelijke bekommernis was het systeem op elkaar af te stemmen. Een federale instelling zou zowel de controle doen als de sanctie uitspreken, maar nu stellen we vast dat de RVA nog gestructureerd is op basis van gewestelijke bureaus: het is nog altijd de directeur van het gewestelijk bureau die het dossier onderzoekt en de sanctie uitspreekt.

Is dat controleerbaar, mijnheer de minister? Bevestigen deze cijfers dat er in alle gewesten even streng wordt opgetreden? Worden bij gelijkwaardige overtredingen dezelfde sancties opgelegd? Is er in Wallonië en Brussel een inhaalbeweging merkbaar, zoals in de tweede helft 2004 bleek? Zijn er objectieve redenen voor de verschillen, of liggen die aan een andere interpretatie van werkonwilligheid en/of zware fout door de regionale RVA-directeurs? Is er nog overleg gepland met de federale en de gewestelijke regeringen over de sluitende aanpak? Ik veronderstel dat dit geëvalueerd zal worden. De VDBA werd onlangs nog geëvalueerd. Wordt de communautaire scheeftrekking opgevolgd in een ministerieel overleg?

De voorzitter: De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik heb een sterk déjà-vuegevoel. De anciens in deze commissie zien het verschil in aanpak door de regionale bureaus elk jaar terugkeren. Het is zoals het monster van Loch Ness, elk jaar duikt dat wel eens op. Telkens

weer moeten we vaststellen dat er niets aan gedaan werd, of toch bitter weinig.

Ik vraag me telkens weer af wat nu eigenlijk de oorzaak van het probleem is. Is het eenvoudigweg een kwestie van cultuur, of van laksheid? Springt de Waalse regio lakser om met de reglementering? We zijn nu 7 jaar verder sinds ik de eerste vraag heb horen stellen, en er is nog altijd niets aan gedaan. Ik vraag me serieus af of er ooit iets aan gedaan zal worden, tenzij we effectief overgaan tot de regionalisering van de RVA zodat de twee landsgedeelten hun eigen boontjes kunnen doppen. Dan mag Wallonië voor mijn part wat lakser optreden, zolang het dat maar met eigen geld doet.

Verder sluit ik me aan bij de vragen van de heer Laurys, vooral bij de laatste. Wilt u dit aankaarten op een overleg met de andere regeringen?

De voorzitter: Minister Vandembroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandembroucke: In Vlaanderen werd van bij de start geopteerd om een sluitende aanpak te organiseren voor alle werkzoekenden. De jongeren worden telefonisch gecontacteerd binnen de 3 maanden, en als ze nog werkloos zijn op de zesde maand worden ze uitgenodigd voor een persoonlijk gesprek. Voor laaggeschoolde volwassenen volgen we een gelijkaardig pad. De hoger geschoolde volwassenen krijgen een aanbod binnen het jaar.

Er werd bewust geopteerd voor het organiseren van een zeer ruim en dekkend aanbod en, in tegenstelling tot de andere regio's, niet de fasering van de RVA-procedure af te wachten. Dat is een zeer fundamenteel verschil, maar dat is hier in het verleden al verscheidene malen gezegd. Het is dus niet verwonderlijk dat daardoor veel meer transmissies gebeuren. De contactopname wordt veel breder georganiseerd.

Ik merk uit de gegevens op dat er niet meteen grote verschillen zijn. De gegevens beperken zich tot de transmissies naar aanleiding van de RVA-controleprocedure, die over het hele land dezelfde zou moeten zijn. Van de doelgroep die uitgenodigd wordt op een eerste gesprek blijkt dat in de verschillende regio's ongeveer een derde van de werkzoekenden onvoldoende inspanningen heeft geleverd. Vlaanderen blijkt wel strenger op te treden dan de andere regio's ten aanzien van degene die onvoldoende inspanningen leverde en op een tweede gesprek wordt uitge-

nodigd. Meer dan de helft van de werkzoekenden in Vlaanderen krijgen bij een tweede gesprek een onvoldoende voor hun zoekinspanningen tegenover slechts 36 procent in het Waalse Gewest.

De gegevens van dat tweede gesprek hebben echter betrekking op een kleine groep. De cijfers moeten dus met voorzichtigheid worden benaderd. Dat neemt echter niet weg dat het resultaat verder moet worden opgevolgd. In dat onderdeel van de nieuwe procedure is er dus een verschil. Regionale verschillen inzake transmissie zijn ook in de toekomst niet volledig uit te sluiten, om de eenvoudige reden dat ook de economische context een rol speelt. Een klein voorbeeld: als er veel vacatures zijn en worden overgemaakt, is ook sneller geweten of een werkzoekende al dan niet beschikbaar is voor de arbeidsmarkt. Een en ander heeft dus te maken met de economische situatie.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Het antwoord van de minister heeft vooral betrekking op het tweede gedeelte, de sluitende aanpak, maar 60 procent van de schorsingen heeft eigenlijk te maken met de beoordeling van de directeur van de RVA over de reden van ontslag. Wij hebben er geen idee van of zich daar ook communautaire scheeftrekkingen voordoen of andere interpretaties door de gewestelijke directeurs van de RVA. Ik veronderstel dat daarover nog geen onderzoek is verricht.

Minister Frank Vandembroucke: Daar is onderzoek naar verricht, maar ik kan er niet zomaar uit het hoofd over citeren, want ik ken de conclusies van het onderzoek niet. Dat zou aan minister Van den Bossche van de federale regering moeten worden gevraagd.

De RVA heeft daarover heel wat gegevens en analyses. Er is discussie over, maar het behoort niet tot mijn bevoegdheid.

De heer Jan Laurys: Ik vind het moeilijk om de jacht te openen op werkzoekenden, het gaat er meer om een gelijke toepassing te bekomen, want anders is solidariteit op termijn onhoudbaar. De druk is zeer groot en in de mate dat er geen verklaring voor wordt gegeven, wordt hij zelfs onhoudbaar. Onze partij houdt ook een pleidooi om inzake werkloosheidsvergoedingen een splitsing te operationaliseren en voor tewerkstelling een bonus te creëren. Nu is dat niet het

geval. Wij dringen daarop aan omdat op lange termijn de solidariteit niet houdbaar is. Wij zijn geen voorstander van een individuele sanctieregeling.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
